

[Finansministeren.]

Forslaget, der herved forelægges i Overensstemmelse med det af Skattekommissionens Flertal udarbejdede Udkast, gaar i første Række ud paa en kraftig Forøgelse af de Impulser til at fremkomme med Selvangivelse af Indkomst og Formue, som foreligger i den nugældende Lovgivning. Reglerne herom findes i Lovforslagets Afsnit I. For Formuens Vedkommende gaar Forslaget ud paa at klargøre og tillige at udvide den Pligt til Selvangivelse, som allerede foreligger efter den gældende Lov, og paa at skærpe Følgerne af denne Pligts Til-sidesættelse. Tillige hjemler Forslaget Finansministeren en videregaaende Ret til at kræve Formuen specificeret end den, der haves nu.

For Indkomstens Vedkommende paa-lægger Forslaget ikke Skatteyderne en egentlig Pligt til Selvangivelse, men det skærper væsentligt Følgerne af manglende Selvangivelse, som efter den nugældende Lov indskrænker sig til en delvis Fortabelse af Klageretten og paalægger de skattelignende Myndigheder, hvor Selvangivelse af Indkomsten ikke foreligger, at forhøje Ansættelsen med bestemte Minimumsprocenter i Forhold til sidste Aars Indkomstansættelse, altsaa et lignende Tvangsmiddel, som allerede i den nugældende Lovgivning haves for Formuens Vedkommende, og som foreslaas forstærket og udvidet ved nærværende Lovforslag.

Ved Siden heraf foreslaas der tillagt Finansministeren en Beføjelse til at paalægge visse Erhvervsgrupper, der ikke i øvrigt er bogføringspligtige, en Pligt til at føre et Regnskab over deres Indtægter og Udgifter efter visse af Ligningsraadet fastsatte Mindstekrav og paa Basis heraf at opstille et Driftsregnskab, der skal bilægges Selvangivelsen. Hvilke Erhverv, man vil stille et saadant Krav til, kan paa Forhaand vanskeligt angives. Det siger sig selv, at der maa tages praktiske Hensyn ogsaa til de enkelte Erhvervsudøvers Evne til og Mulighed for at efterkomme Kravet.

I Afsnit II foreslaas en Række Regler, der skulde give de skattelignende Myndigheder væsentligt forbedrede og udvidede Muligheder for at øve Kontrol med Selvangivelserne.

Enkelte af disse Regler, nemlig Bestemmelserne i § 6 om Skattemyndighedernes Ret til paa Stedet at gennemgaa Skatte-ydernes Regnskabsmateriale og i § 7 om Retten til paa Stedet at foretage Opgørelse og Vurdering af Varelager, Besætning, Inventar, Maskiner og lignende er taget fra

Pengeloven af 22. Juli 1945. Andre, som Bestemmelserne i § 8, er hentet fra Stats-skattelovens § 26, men betegner en Udvidelse og Klargøring af dennes Regler. Jeg skal herved navnlig henlede Opmærksomheden paa den Udvidelse, der foreslaas med Hensyn til Bankers og andre Pengeinstitutters Pligt til at give de skattelignende Myndigheder Oplysning om Kontoindestaaender. Medens den nugældende Lovgivning kun hjemler Myndighederne Ret til at forlange saadanne Oplysninger for enkelte navngivne Skatteydernes Vedkommende, foreslaas der nu tillagt dem en Ret til at forlange Oplysningerne meddelt for hele Grupper Vedkommende uden Opgivelse af Navne. Der har om dette Forhold været ført Forhandlinger med Repræsentanter for Bankerne og Sparekasserne, og der blev herunder fra disses Side yttet en Del Betænkelighed med Hensyn til, om Banker og Sparekasser ikke med en saadan Regel vilde kunne risikere at blive stillet over for meget omfattende og i Praktis uoverkommelige Oplysningskrav. Jeg ønsker heroverfor at betone, at det kun er Hensigten at praktisere den foreslaaede Hjemmel til Indhentelse af Oplysninger for bestemte begrænsede Navngrupper af Kontohavere, og jeg haaber herved at have bortvejret Pengeinstitutternes Betænkeligheder i saa Henseende.

Forslaget indeholder endvidere Bestemmelser om en Pligt for Pengeinstitutter og andre, der beskæftiger sig med Kuponindløsning, til at sikre sig Oplysning om Kupon-ejernes Identitet og indsende det saaledes indsamlede Oplysningsmateriale til Skattemyndighederne, og tillige hjemles der Finansministeren en Beføjelse til i Forbindelse med Krav om Oplysning om Indestaaender paa Konto hos Banker og Sparekasser for visse Navngrupper Vedkommende at kræve disse Konti spærrede, indtil Oplysning om Kontohavernes Identitet er indhentet. De Konti, der efter Udløbet af nærmere fastsatte Tidsfrister stadig ikke kan identificeres, skal efter Forslaget kunne inddrages til Fordel for Statskassen.

De foreslaaede Regler maa paaregnes at skabe væsentligt forøgede Kontrolmuligheder netop for saadanne Aktiver, Beholdninger af Værdipapirer og Bankindestaaender, som erfaringsmæssigt i særlig Grad benyttes til Anbringelse af skjult Kapital, og med Hensyn til hvilke Skattemyndighedernes Kontrolmulighed i Øjeblikket er yderst ringe.

I Forslagets Afsnit III indeholdes endelig de Regler, der tilsigter at skærpe